

פסטיבלים

נמלה לירושלים

יש מה לראות גם בתל-אביב

השבוע מופיע חלקו השני של תרדיר העולם הזה לפסטיבל ירושלים, שיתחיל ב-27 ביוני ויסתיים ב-4 ביולי. אין זאת אומרת ששאר חלקי הארץ שבתו מקולנוע ואין מה לראות בהם. להיפך, יש כמה סרטים שיכולים לספק לצופה חגיגה בפני עצמה וכדאי לרוץ לראותם: משהו פראי של ג'ר

נתן דמה, עם מלאני גריפית וג'ף דניאלס (קולנוע סיוון בתל-אביב) הוא מיפגן לדמיון פרוע של בימאי מוכשר ושעשוע קולנועי אמיתי. החנות מעבר לפינה (קולנוע תכלת, תל-אביב) מפגין שוב את מגע הקסם של ארנסט לוביטש ואת קסמיו האינטליגנטיים של ג'ימס סטוארט הצעיר, שלא התיישנו כהוא זה. מי שלא ראה את מלו של רנה יוכל להשוות גישתו של אלן רנה לתיאטרון לערמת גישתו של פולקר שלנדרף לחומר תיאטרלי מומחו במותו של סוכן, אשר לימי רדיו. סרטו החדש של וורי אלן בקולנוע שחף בתל-אביב - זו חובה נעימה ומענגת, כרגיל אצל אלן.

אופרה דו מאלאנדרו

נסיון של מי שהיה אחד מנביאי הקולנוע החדש (סינמה נובו) בבראזיל, ליצור גיר-סה לאטינו-אמריקאית של אופרה בגרוש. שעלילתה מתרחשת בתקופת מאבקי הכוח בשילטון בבראזיל, בימי מילחמת העולם השנייה. המוסיקה היא של צ'יקו בוארקה דה הולנדה, המעמדים מצוחצחים ומב-ריקים ומזכירים במקרים רבים מדי תוכניות בידור טלוויזיוניות. מעניין בעיקר

קלאודיה אוהנה: אופרה לאטינית

כחריג, לא כל-כך בזכות התוצאה הסופית. (בראזיל)

הקורבן

סרטו האחרון של אנדרי טארקובסקי, שלא הגיע בשנה שעברה. נבואה קודרת ומאיימת, על שור-אה גרעינית הקרבה והולכת. מתרכזת אך בקושי לקראת סיום, בקרן תיקווה של שתילת עץ צעיר. הסרט נעשה לפני תקרית צ'רנוביל ולפני שהבימאי היה מודע לחומרת מצבו הבריאותי - וכאילו מכריז עליהם מראש. רעד עובר בנשמה כשאתה חוזה במות המות המתרחשות ברחוב בעת השואה הדמיונית, ויודע שחצי שנה אחרי כן נרצח

הצוואה והשואה: טארקובסקי למופת

באותו המקום ראש-ממשלת שוודיה, אולף פלמה. (שוודיה)

שחור ולבן

סרט פרורטי, מוזר ויוצא-דופן על מנהל-חשבונות לבן-עור הבא לבדוק סיפרי מכוון לעיסוי ומתאהב במעסה כושי אהבה סאדור-מזוכיסטית עזה עד כליון. בימאית צרפתייה צעירה בשם קל דורס עשתה את הסרט הזה, המציג בטון מינורי ומאופק להפליא את העיוותים היותר כואבים המסתתרים בתוך נפשו של בורגני ממוצע. הסיום עשוי לזעזע כל מי שניחן במספיק דמיון כדי

מעסה כושי למאהב לבן

להשלים את הסצנה שדורס רומזת עליה. (צרפת)

מסע לקיתרה

קומוניסט שנמלט מיוון בסוף שנות ה-40 חוזר מרוסיה אחרי 32 שנים, ומנסה למצוא מקומו מחדש, ללא הצלחה. בתוך המיש-פחה, החברה והמולדת שעזב. הצילומים הארוכים והקצב האיטי והמחושב של תיאור אנגלופולוס בסרט מורכבים ועשירים. מותו של השחקן הראשי זמן קצר לאחר תום ההסרטה הפך את הסרט לשם דבר ביוון; אחרי שגם ההסרטה בעצמה נערכה בתנאים

מנוס קטרקיס ומרי כרונופולו

פיסיים ונפשיים קשים, והבימאי התקשה בעריכת הסרט. התוצאה כדאית. (יוון)

שנת 49 המאושרת

הסרט שזכה בפרס הראשון בשנה שעבר, בה, בפסטיבל הלאומי היוגוסלוי בפולה. זהו מסע העסקים של אבא ללא חוש-הומור, סרט העוסק באותה התקופה. ניתוק יוגוס-לוויה מן הגוש הסביבתי ומתרכז בשלישייה, סטודנט שחוזר הביתה מרוסיה עם אשה שנשא שם, אחיו שהוא פירחן מורק כל עול הקשור לעולם התחתון, והאשה ביניהם. הסטודנט נאסר בשל הלשנה כאילו הוא

מסע עסקים בלי ההומור

מרגל, האשה נחשדת בריגול, אבל נותרת בחוץ. בימאי: סטולה מופוב. (יוגוסלוייה)

מאכס אהובי

עם כל הכבוד לנאגיסה אושימה ולסרטיו בעבר (אימפריית החושים, חג שמח מר לורנס) הפעם הוא החמיץ. סיפור אהבה בין אשת דיפלומט לקוף צריך להיות ביטוי על-יון לתשוקה העיוורת המקוננת בטבע האנושי. בתיאוריה זה אולי יפה, למעשה, כפי שהסיפור מוצג כאן, עם בלמים לדמיון ולי-אומץ, מתקבל משהו בין מביד ומגוחך.

שארלוט ראמפלינג ומאהב

שארלוט ראמפלינג אינה עוזרת הרבה בהורפתה הדוגמנית. (צרפת)

פרפר מסכן

עיתונאית-רדיו עומדת לראשונה על שר-רשיה היהודיים, בשבוע שבו נפלה ברלין. במילחמת העולם השנייה, אביה נטר והיא מוצאת עצמה מעורבת בתוך תעלומה: האם אומנם מת מהתקפת-לב, האם יש מחתרת נאצית בארגנטינה, האם עליה לתת יד למילחמה נגדה גם אם זה מסכן את שלום הבית במישפחתה? הסרט נכתב על-ידי אאידה בורטניק (שכתבה גם את הסיפור

גראסיאלה בורגס: נאצים בארגנטינה

האמיתית), ביים ראול דה לה טורה, ובתפקיד הראשי גאבריאלה בורחס. (ארגנטינה)

שתיקתו של משורר

פטר ליליאנטל ניסה לעבד את א"ב יהו"שע, אבל החמיץ הן את רוח הסיפור הקצר והן את האווירה המיוחדת שבו. אם כדאי לראות את הסרט, זה רק כדי לקבל מושג על הדרך שבה העם היושב בציון ומדינתו משתקפים בעיני אורחים אוהדים מאירופה המשכילה, כי ליליאנטל הוא בהחלט כזה. הסופר יעקב לינד מגלם את התפקיד הראשי, אם כי חיצונית דמותו מתאימה, נדמה

לן ראמארס: איפה יהושע?

שלא תמיד נאמר לו מה הוא מתבקש לעשות. התוצאה מביכה. (גרמניה)

עוצמת הרשע

למרות שנכתב במקור כסרט, זה נראה כמחזה מצולם לכל דבר. הבימאי הפולני קז'יסז'ף זאנוסי צולל לתוך גירסות שונות של הדוגמה הנוצרית על ההבדלים שבין טוב ורע, צדק ועוולה. סטודנט צעיר לתי-אולוגיה צריך להתמודד מול איל-הון הערשק את פועליו והתורם סכומים נכבדים למטרות צדקה, ועם רעייתו, הטוענת שהיא קורבן לנישואין אומללים ולהתעללויות בל-

מארי כריסטין בארו: הטוב והרע

תי-מוסקות של הבעל. עם ויטוריו גאסמן ומארי-כריסטין בארו. (צרפת)

נשים עובדות

סרט פמיניסטי של ליוי בורדן, שעשוי בנסיבות מסויימות לעורר שערוריה. ההש-וואה הקלאסית בין תפקיד האשה בתוך החברה, לבין עבודתה של יצאנית, מקבל כאן משמעות מעשית כאשר הסרט מציג בצורת דרמה תיעודית עבודתן של נערות בבית-בושת. אין צורך ללקק את השפתיים, יש בסרט מישגלים לרוב אבל זה אחד הסרטים הפחות סכסיים שאפשר להעלות על

אשה בעבודה: מס הכנסה

הדעת. רק תבל שחטר חומר דרמאתי שיצ-דיק סרט עלילתי מלא. (ארצות-הברית)

איש עקרונות

סרט קולומבי המראה באיזה קלות הופך בורגני ממוצע - איש מאמין ושומר-מיצרות, אב טוב למישפחתו ונאמן למולדתו - לחיה פאשיסטית טורפת. העלילה כולה משתלבת אמנם בתוך האקלים הפוליטי של דרום-אמריקה אבל משמעותה אינה מוגבלת לחלק זה של העולם. מטורפים פאנאטיים שנוטים לים נשק לידיים וקובעים שהם מעל כל חוק אפשר למצוא, למרבה הצער, גם בסביבתנו.

פראנק ראמיר: לשים לב

הבימאי הוא פראנסיסקו נורדן והשחקן הראשי הוא פראנק ראמיר. (קולומביה)